

«Έχουμε ευθύνη» - Γέροντας Παΐσιος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Είχε έρθει στο Καλύβι ένας άθεος μέχρι το κόκκαλο. Αφού είπε διάφορα, μετά μού λέει: «Εγώ είμαι εικονομάχος». Από εκεί πού δεν πίστευε τίποτε, ύστερα έλεγε ότι είναι εικονομάχος. «Βρε αθεόφοβε, τού λέω, εσύ αφού δεν πιστεύεις σε τίποτε, τι μού λες ότι είσαι εικονομάχος;

Τότε, τον καιρό τής Εικονομαχίας [2], μερικοί Χριστιανοί από υπερβολικό ζήλο έπεσαν σε πλάνη, έφθασαν στην άλλη άκρη, και μετά ή Εκκλησία τοποθέτησε το θέμα· δεν είναι ότι δεν πίστευαν». Υποστήριζε εν τω μεταξύ όλη την σημερινή κατάσταση. Μαλώσαμε εκεί πέρα.

«Καλά, του λέω, κατάσταση είναι αυτή; Δικαστικοί να φοβούνται να δικάσουν, να κάνουν μηνύσεις για εγκληματίες και να τους απειλούν ό ένας και ό άλλος και να αναγκάζονται να τις αποσύρουν; Και τελικά ποιοί κυβερνούν; Σε αναπαύει αυτή ή κατάσταση; Υποστηρίζεις αυτούς; Εσύ είσαι εγκληματίας. Γι' αυτό ήρθες; Άντε, φύγε Από εδώ!». Τον έδιωξα.

- Γέροντα, δεν φοβάστε έτσι πού μιλάτε;

- Τι να φοβηθώ; Τον τάφο μου τον έχω ανοίξει. Αν δεν τον είχα ανοίξει, θα με απασχολούσε πού θα κουραζόταν ό άλλος να σκάψει. Τώρα θα χρειασθεί να ρίξει

μόνο λίγους τενεκέδες χώμα...

Έχω ύπ' όψιν μου έναν άλλον άθεο, έναν βλάσφημο, πού τον αφήνουν στην τηλεόραση και μιλάει, ενώ έχει πεί τά πιο βλάσφημα λόγια για Τον Χριστό καί την Παναγία. Δεν παίρνει καί ή Εκκλησία μιά θέση να αφορίση μερικούς. Αυτούς έπρεπε να τους αφορίζη ή Εκκλησία. Λυπούνται Τον αφορισμό!

- Γέροντα, τι θα καταλάβουν με τον αφορισμό, αφού τίποτε δεν παραδέχονται;

- Τουλάχιστον να φανεί ότι ή Εκκλησία παίρνει μιά θέση.

- Η σιωπή της, Γέροντα, είναι σαν να τά αναγνωρίζει;

- Ναι. Έγραψε ένας κάτι βλάσφημα για την Παναγία καί κανείς δεν μίλησε. Λέω σε κάποιον: «εν είδες τι γράφει εκείνος;». «Έ, τι να τους κάνης, μού λέει. Θα λερωθείς, αν ασχοληθείς μαζί τους». Φοβούνται να μιλήσουν.

- Τι είχε να φοβηθεί, Γέροντα;

- Να μη γράψουν τίποτε γι' αυτόν καί εκτεθεί, καί ανέχεται να βλασφημηθεί ή Παναγία! Να μη θέλουμε να βγάλει ό άλλος το φίδι από την τρύπα, για να έχουμε εμείς την ησυχία μας. Αυτό είναι έλλειψη αγάπης. Ύστερα αρχίζει ό άνθρωπος να κινείται από συμφέρον. Γι' αυτό βλέπεις ένα πνεύμα σήμερα: «Με τον τάδε να έχουμε σχέσεις, για να μας λέει καλά λόγια. Με τον άλλο να τά έχουμε καλά, για να μη μας διασύρει κ.λπ. Να μη μας πάρουν για κοροΐδα, να μη γίνουμε θύματα».

Άλλος αδιαφορεί και δεν μιλάει. «Να μη μιλήσω, λέει, για να μη με γράψουν οι εφημερίδες». Οι περισσότεροι δηλαδή είναι τελείως αδιάφοροι. Τώρα άρχισε λίγο κάτι να γίνεται - τόσον καιρό δεν έγραφε κανένας τίποτα. Είχα βάλει τις φωνές πριν από χρόνια σε κάποιον στο Άγιον Όρος. «Πολύ πατριωτισμό έχεις», μού λέει. Πριν από λίγο καιρό ήρθε και με βρήκε: «Όλα τά διέλυσαν, μού λέει, οικογένεια, παιδεία...». Τού λέω καί εγώ με την σειρά μου: «Πολύ πατριωτισμό έχεις!»

Όλη αυτή ή κατάσταση έχει κάνει ένα κακό καί ένα καλό. Το κακό είναι ότι καί εκείνοι πού είχαν κάτι μέσα τους, άρχισαν να αδιαφορούν, γιατί λένε: «Εγώ θα σιάξω την κατάσταση;». Το καλό είναι ότι πολλοί άρχισαν να προβληματίζονται καί να αλλάζουν. Μερικοί έρχονται καί με βρίσκουν καί προσπαθούν να δικαιολογήσουν ένα κακό πού έκαναν προηγουμένως, γιατί έχουν προβληματισθεί.

- Δηλαδή, Γέροντα, πρέπει πάντα να ομολογούμε το «πιστεύω» μας;

- Χρειάζεται διάκριση. Είναι φορές πού δεν πρέπει να μιλήσουμε καί άλλες φορές πού πρέπει να ομολογούμε με παρρησία το «πιστεύω» μας, γιατί φέρουμε ευθύνη, αν δεν μιλήσουμε.

Σ' αυτά τὰ δύσκολα χρόνια ό καθέννας μας πρέπει να κάνη ότι γίνεται ανθρωπίνως και ότι δεν γίνεται ανθρωπίνως να το αφήνει στον Θεό. Έτσι θα έχουμε ήσυχη την συνείδηση μας ότι κάναμε εκείνο πού μπορούσαμε. Αν δεν αντιδράσουμε, θα σηκωθούν οι προγονοί μας από τους τάφους.

Εκείνοι υπέφεραν τόσα για την πατρίδα και εμείς τι κάνουμε γι' αυτήν; Ή Ελλάδα, ή Ορθοδοξία, με την παράδοση της, τους Αγίους και τους ήρωες της, να πολεμήται από τους ίδιους τους Έλληνες και εμείς να μη μιλάμε! Είναι φοβερό! Είπα σε κάποιον. «Γιατί δεν μιλάτε; Τι είναι αυτά πού κάνει ό τάδε;». «Τι να πεις, μου λέει, αυτός όλος βρωμάει». «Αν βρωμάει όλος, γιατί δεν μιλάτε; Χτυπήστε τον». Τίποτε, τον αφήνουν.

Έναν πολιτικό τον έφτυσα. «Πες, τού λέω, «δεν συμφωνώ μ' αυτό». Τίμια πράγματα. Θέλεις να εξυπηρετηθείς εσύ και να ρημάξουν όλα;». Αν οι Χριστιανοί δεν ομολογήσουν, δεν αντιδράσουν, αυτοί θα κάνουν χειρότερα. Ενώ, αν αντιδράσουν, θα το σκεφθούν. 'Αλλά και οι σημερινοί Χριστιανοί δεν είναι για μάχες. Οι πρώτοι Χριστιανοί ήταν γερά καρύδια· άλλαξαν όλο τον κόσμο. Και στην βυζαντινή εποχή μιά εικόνα έβγαζαν από την Εκκλησία και αντιδρούσε ό κόσμος.

Εδώ ό Χριστός σταυρώθηκε, για να αναστηθούμε εμείς, και εμείς να αδιαφορούμε! Αν ή Εκκλησία δεν μιλάει, για να μην έρθει σε ρήξη με το κράτος, αν οι μητροπολίτες δεν μιλούν, για να τά έχουν καλά με όλους, γιατί τους βοηθάνε στα ιδρύματα κ.λπ., οι Αγιορείτες πάλι αν δεν μιλούν, για να μην τους κόψουν τα επιδόματα [3], τότε ποιος θα μιλήσει;

Είπα σε κάποιον ηγούμενο: «Αν σας πουν ότι θα σάς κόψουν τα επιδόματα, να πείτε: «Θα κόψουμε και εμείς την φιλοξενία», για να προβληματισθούν». Οι καθηγητές της Θεολογίας κ.λπ. δεν φωνάζουν, γιατί λένε: «Είμαστε υπάλληλοι· θα χάσουμε τον μισθό μας, και μετά πώς θα ζήσουμε;».

Τά μοναστήρια εν τω μεταξύ τά έπιασαν με τις συντάξεις. Γιατί εγώ δεν θέλω να πάρω ούτε αυτήν την ταπεινή σύνταξη τού Ο.Γ.Α.; Ακόμη και ασφαλισμένο σε μιά ασφάλεια τού Ο. Γ. Α. να τον έχουν τον μοναχό, και αυτό δεν είναι τίμιο. Να τον έχουν ασφαλισμένο ως άπορο, Ναι· αυτό τον τιμά.

«Αλλά να τον έχουν ασφαλισμένο στον Ο.Γ.Α., γιατί; Ό μοναχός άφησε μεγάλες συντάξεις, έφυγε από τον κόσμο και ήρθε στο μοναστήρι, και να πάρει πάλι σύνταξη!

Και να φθάνουμε για την σύνταξη να προδώσουμε Τον Χριστό!

- Δεν εννοείτε, Γέροντα, αν λ.χ. μιά μοναχή δούλεψε ως δασκάλα μερικά χρόνια και δικαιούται κάποια σύνταξη;

- Καλά, αυτή τέλος πάντων. Τώρα όμως να σου πω, αν και αυτήν την σύνταξη την διάθεση κάπου, θα πάρει μία γερή σύνταξη από Τον Χριστό.

1 Ειπωθήκαν το 1992

2 Θρησκευτική έρις που συντάραξε επί έναν αιώνα και πλέον την Βυζαντινή Αυτοκρατορία (726-843) και έληξε αρχικά με την Ζ' Οικουμενική Σύνοδο το 787. Την αναζωπύρωση της έριδος από τον Λέοντα Ε' τον Αρμένιο κατέπαυσε ο Πατριάρχης Μεθόδιος το 843. Εικονομάχοι ονομάζονταν οι Χριστιανοί που αρνούσαν την απόδοση τιμής στις εικόνες.

3 Ο Γέροντας εννοεί την οικονομική χορηγία (η τα μετοχιακά μισθώματα), δηλαδή ένα ποσό χρημάτων το οποίο το Ελληνικό κράτος ανέλαβε την υποχρέωση από το 1924 να δίνει κάθε χρόνο στις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους, επειδή οι Μονές έδωσαν στους πρόσφυγες τα μετόχια τους, από τα οποία είχαν το λάδι, το σιτάρι, το κρασί κ.λπ. της χρονιάς.

Πηγή: hggiken.pblogs.gr